

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het vierde gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 29 september – 3 oktober 2008**

Urgentiedebat over de gevolgen van de oorlog tussen Georgië en Rusland (Resolutie 1633 en aanbeveling 1846)

De Assemblee veroordeelt de ontketening van de oorlog tussen Georgië en Rusland, twee Lidstaten van de Raad van Europa, en betreurt het menselijk leed dat die oorlog veroorzaakte. Tijdens en kort na de oorlog werd de spot gedreven met de normen van het internationale recht, het Statuut van de Raad van Europa en de verbintenissen die door de twee Staten bij hun toetreding werden aangegaan.

Volgens het standpunt van de Assemblee was de uitbarsting van de oorlog op 7 augustus 2008 het gevolg van een aanzienlijke escalatie van spanningen met provocaties en een daarop volgende verslechtering van de veiligheidstoestand, die reeds veel vroeger begonnen was.

De waarheid is de basisvoorwaarde voor verzoening. Vermits de omstandigheden die geleid hebben tot de ontketening van de oorlog zowel door Georgië als door Rusland betwist worden, dienen ze op objectieve wijze door een internationaal, onafhankelijk onderzoek te worden vastgesteld.

De Assemblee veroordeelt de erkenning door Rusland van de onafhankelijkheid van Zuid-Ossetië en Abchazië als een schending van het internationale recht en van de normen van de Raad van Europa. Bovendien heeft de erkenning en de erop volgende ondertekening door Rusland van partnership- en samenwerkingsakkoorden met de feitelijke overheden in Tskhinvali en Sukhumi, de inzet van humanitaire hulp belemmerd. De Assemblee drukt op de territoriale integriteit en de soevereiniteit van Georgië, en doet een oproep tot Rusland om terug te komen op de beslissing tot erkenning.

De Assemblee vindt de schendingen van de mensenrechten en van het humanitaire recht die door de twee partijen in het geheel van de oorlog werden begaan ten eerste verontrustend. Zij is vooral bezorgd over de geloofwaardige berichten van daden van etnische zuivering in Georgische dorpen in Zuid-Ossetië die begaan zouden zijn door onwettige milities en bendes waartegen de Russische troepen niet hebben opgetreden.

De Assemblee meent dat het aanknopen van een dialoog het beste middel is om elk conflict op te lossen en om de stabiliteit op lange termijn te bevorderen. De dialoog vereist evenwel een politieke wil van beide partijen en kan niet los van concrete acties worden gevoerd.

Voor de dialoog moeten bepaalde essentiële voorwaarden worden vervuld en nageleefd. Zo is de volledige toepassing van het vredesplan, waaronder de terugtrekking van de Russische strijdkrachten tot de positie die ze innamen voor het conflict, van wezenlijk belang. Verder zijn de inzet van EU- en OVSE-waarnemers in Zuid-Ossetië en Abchazië, alsook de intrekking van de erkenning door Rusland van de onafhankelijkheid van Zuid-Ossetië en Abchazië minimumvoorwaarden voor een constructieve dialoog.

In zijn tussenkomst deed senator *Luc Van den Brande*, verslaggever voor de Opvolgingscommissie, opmerken dat de gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in Georgië, en die er zich nog steeds voortdoen, een humanitair drama zijn voor de gehele regio. Het is de eerste keer dat er een oorlog ontketend werd tussen twee Lidstaten van de Raad van Europa, en dat na een reeks wederkerige provocaties en een geleidelijke verslechtering van de situatie. De spreker drukte erop dat het duidelijk moet zijn dat dit voor de Assemblee absoluut niet kan. Zij zal nooit aanvaarden dat een land dat zich in een conflictsituatie bevindt niet alles in het werk stelt om het met vreedzame middelen op te lossen, om zo de uitbarsting van een oorlog te voorkomen.

De senator wees erop dat het ongelooflijk lijkt dat er van het conflict versies bestaan die lijnrecht tegenover elkaar staan en dat er zelfs geen ruimte is voor zelfkritiek. Een internationaal, onafhankelijk en zorgvuldig onderzoek is dus absoluut noodzakelijk om de waarheid te achterhalen, hetgeen een basisvoorwaarde is voor verzoening.

Volgens hem zijn er zelfs zonder onderzoek nu reeds enkele punten duidelijk.

De unilaterale onafhankelijkheidsverklaringen van Zuid-Ossetië en Abchazië en hun erkenning door Rusland zijn onaanvaardbaar, vermits zij ingaan tegen het principe van de territoriale integriteit van Georgië en tegen het internationale recht.

Verder is de volledige toepassing nodig van het Sarkozy-bestand dat zes punten bevat, zoals de terugtrekking van de Russische strijdkrachten tot de positie van voor 7 augustus. De schendingen van de mensenrechten door de twee landen zijn totaal onaanvaardbaar. Dat betreft het lossen van blinde schoten die burgers geraakt hebben, alsook de verantwoordelijkheid van de Russische Federatie voor de bescherming van de burgerbevolking in gebieden die onder haar controle vallen. Men spreekt van etnische zuivering gepleegd door verschillende groepen en bendes. De aanvallen, de plundering en de beschieting moeten onmiddellijk ophouden.

Alle betrokken partijen moeten borg staan voor de rechten van de vluchtelingen en voor de vrije toegang in het gehele gebied.

De senator drukte erop dat er geen sprake kan zijn van «business as usual». Naast de bijdrage van de Commissaris voor de Mensenrechten, van de Secretaris-generaal en van het Ministercomité, moet ook Assemblee haar verantwoordelijkheid dragen. Het is noodzakelijk om op dynamische wijze de opvolging van de crisis voort te zetten en op te drijven, om zo de dialoog opnieuw aan te knopen.

De Assemblee moet de aangegane verbintenissen evalueren naar de toekomst toe, en moet daarbij de nodige kritiek en vastberadenheid aan de dag leggen.

Heronderzoek van de reeds goedgekeurde geloofsbrieven van de Russische delegatie voor substantiële redenen (Resolutie 1631)

Op 12 september 2008 hebben 24 leden van de Assemblee een voorstel van resolutie ondertekend met de vraag de reeds goedgekeurde geloofsbrieven van de Russische delegatie opnieuw te onderzoeken op grond van substantiële redenen, namelijk op grond van ernstige schendingen van de grondprincipes van de Raad van Europa die worden opgesomd in de preambule van zijn Statuut, die meer bepaald te maken hebben met het conflict dat in de Zuid-Kaukasus twee landen van de Raad van Europa tegenover elkaar plaatst.

In haar resolutie beslist de Assemblee de goedkeuring van de geloofsbrieven van de Russische delegatie te bevestigen, terwijl zij eraan herinnert dat die kwestie op elk moment opnieuw aanhangig kan worden gemaakt.

De Assemblee is van mening dat de recente oorlog tussen Rusland en Georgië op zich een ernstige schending is van het Statuut van de Raad van Europa en van hun verplichtingen en verbintenissen als Lidstaten van de Raad van Europa.

De Assemblee meent evenwel dat er moet voor gezorgd worden voor een voortzetting van de dialoog en de uitbouw van het wederzijds vertrouwen tussen de twee partijen zelf, alsook tussen de twee landen en de Assemblee. Voor een constructieve dialoog is het van wezenlijk belang dat Rusland het staakt-het-vuren-akkoord dat werd gesloten onder de auspiciën van de EU toepast, dat het zijn troepen terugtrekt tot de posities van voor de oorlog en dat het de inzet van EU en OVSE-waarnemers toelaat.

Naleving van de verplichtingen en verbintenissen van Bosnië-Herzegovina (Resolutie 1626 en aanbeveling 1843)

De Assemblee meent dat Bosnië-Herzegovina, dat in 2002 lid geworden is van de Raad van Europa, meer inspanningen zou moeten leveren inzake institutionele hervormingen, die moeten doorgevoerd worden op basis van een gemeenschappelijk begrip van de ontwikkeling van de nationale instellingen, waarbij de autonomie van de deelstaten en van het district Brčko gewaarborgd wordt. Zonder een grondige hervorming en een samenwerking tussen de verschillende structuren en instellingen van de staat en de deelstaten, zal Bosnië-Herzegovina nooit ten volle kunnen genieten van de voordelen van de Europese integratie, wat de richting is die het land wil inslaan.

De Assemblee is bekommerd over de toename van het etnisch nationalisme, met name in de context van de verkiezingscampagne voor de lokale verkiezingen van oktober 2008 en in de nasleep van de goedkeuring van de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring door de Assemblee van Kosovo. Zij veroordeelt ten stelligste elke verklaring en daad die de staatsinstellingen verzwakt, die aanzet tot afsplitsing of die het bestaan van een staat gebaseerd op deelstaten schade toebrengt.

De Assemblee roept de politieke leiders van Bosnië-Herzegovina op om, met het oog op een constructieve dialoog en samenwerking, zo spoedig mogelijk de nodige democratische hervormingen door te voeren.

De Assemblee hoopt dat Bosnië-Herzegovina een aantal concrete acties zal nemen om haar verplichtingen en verbintenissen na te komen. In afwachting van de uitvoering ervan, stelt de Assemblee voor de opvolgingsprocedure voor Bosnië-Herzegovina voort te zetten.

Kandidaten voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Resolutie 1627)

De rechters voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens worden verkozen door de Assemblee op basis van een lijst van drie kandidaten die worden voorgesteld door de Lidstaten die het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens geratificeerd hebben.

Bij de onderzoekscriteria voor de kandidaten bij het Europees Hof heeft de Assemblee steeds de nadruk gelegd op de noodzaak om kandidaten te hebben die het vereiste niveau hebben om de functie van rechter uit te oefenen krachtens artikel 21 van het Europees Verdrag. De Assemblee benadrukte ook de eerbiediging van het evenwicht man/vrouw.

Met het oog op de bevordering van het genderevenwicht bij het Hof, heeft de Assemblee in 2004 een vernieuwende maatregel van positieve discriminatie genomen door te beslissen om elke inoverwegingneming uit te sluiten van kandidaat-lijsten die uitsluitend bestaan uit kandidaten van hetzelfde geslacht “indien dat oververtegenwoordigd is bij het Hof”. Dat initiatief heeft een positieve weerslag gehad: vandaag zijn er op de 47 rechters bij het Hof 17 vrouwen.

Bepaalde Staten, met name de kleinere landen, hebben er echter op gewezen dat het soms moeilijk is om te voldoen aan dat gendercriterium, terwijl ze dan weer wel voldoen aan alle andere voorwaarden van het Verdrag.

In haar nieuwe resolutie maakt de Assemblee dan ook uitzonderingen op de regel mogelijk: zij kan lijsten in overweging nemen die bestaan uit kandidaten van eenzelfde geslacht (die behoren tot het oververtegenwoordigde geslacht) indien de Lidstaat tevergeefs alle “noodzakelijke en passende maatregelen” heeft genomen voor de aanwezigheid van kandidaten van het ondervertegenwoordigde geslacht bij het Hof.

Situatie op Cyprus (Resolutie 1628)

Volgens de Assemblee is de politieke toestand in Cyprus veranderd na meer dan dertig jaar verdeeldheid: de leiders van de twee Cypriotische gemeenschappen, President Christofias en de h. Talat, hebben blijk gegeven van een vastberaden wil om tot een oplossing te komen.

De heropening van de onderhandelingen tussen de twee gemeenschappen heeft reeds bemoedigende gevolgen gehad die gunstig zijn voor het geheel van de Cyprioten.

De politieke ontwikkelingen komen in een nieuwe fase terecht met de opening van de onderhandelingen onder de auspiciën van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties. De Assemblee is ervan overtuigd dat het, sinds vele jaren, de meest gunstige situatie is om een punt te kunnen zetten achter de verdeling van het eiland. Het komt er dan ook op aan om die kans niet te laten liggen.

Om de slaagkansen te optimaliseren roept de Assemblee beide partijen op hun bereidheid tot het vinden van een vergelijk te herbevestigen, door bijkomende maatregelen goed te keuren die kunnen bijdragen tot het scheppen van een klimaat van vertrouwen. Zij spoort de politieke leiders en het middenveld van de twee gemeenschappen aan om het proces ten volle te steunen en om zich te onthouden van elke mogelijk nadelige daad.

Alle betrokken externe actoren, met inbegrip van de drie garantielanden (Griekenland, Turkije en het Verenigd-Koninkrijk), worden uitgenodigd om hun inspanningen inzake hun steun aan de onderhandelingen te verdubbelen en om een klimaat van vertrouwen tussen de twee Cypriotische gemeenschappen te scheppen.

Tot slot moet er maximaal gebruik gemaakt worden van de deskundigheid en de ervaring waarover de Raad van Europa inzake haar kerntaken beschikt.

In zijn tussenkomst heeft senator *Philippe Monfils* eerst en vooral gewezen op de moeilijke taak van de rapporteur: een evenwichtige tekst opstellen die in overeenstemming is met de internationale resoluties inzake de Cypriotische problematiek. Hij herinnerde eraan dat de President van de Republiek Cyprus, de h. Christofias, (*in zijn toespraak tot de Assemblee*) duidelijk heeft gegeven van zijn ruimdenkendheid nu de politieke besprekingen een aanvang nemen. De grenzen zijn evenwel duidelijk: er kan geen sprake van zijn om het bestaan van een enkele Staat, de Republiek Cyprus, in vraag te stellen, maar het is de bedoeling dat het ingericht wordt om zich tot een federale Staat te ontwikkelen. In tegenstelling tot hetgeen de h. Talat zei (*in zijn toespraak tot de Assemblee*), zijn er geen twee volken in Cyprus. Er zijn twee gemeenschappen, een enkel volk en een Republiek Cyprus die internationaal erkend is.

Indien de houding, die sinds jaren door de Turks-Cypriotische gemeenschap wordt verkondigd, erin bestaat zich te baseren op twee Staten die samenkomen om een vaag centraal organisme te vormen, zal het volgens de senator nooit tot een akkoord komen. De vraag is te weten of de zaken in het noorden van het eiland veranderd zijn. Men dient te weten of de h. Talat over voldoende autonomie beschikt om te onderhandelen, en, in voorkomend geval, tot een akkoord te komen, zelfs zonder de instemming van Turkije. Indien het antwoord “ja” is, is er hoop. De senator wees erop zijn twijfels te hebben na het beluisteren van de toespraak van de h. Talat.

Hij is van mening dat er een overeenkomst over Cyprus kan gesloten worden voor zover de Cyprioten samen onderhandelen, zonder inmenging van buitenaf, meer bepaald van Turkije.

Hij herinnerde aan de afkeurenswaardige houding inzake bepaalde dossiers vanwege Turkije, dat weigert zich naar de internationale beslissingen te schikken. Als voorbeeld haalde hij de militaire bezetting aan van het noorden van het eiland die door geen enkele veiligheidsvereiste meer verantwoord kan worden.

Volgens de spreker kan Cyprus morgen een herenigd land worden waar de welvaart het gehele eiland ten goede kan komen, indien bepaalde landen hun dodendans rond het eiland stopzetten, de externe inmenging ophoudt en de internationale resoluties eerbiedigd worden.

De OESO en de wereldeconomie * (Resolutie 1629)

In haar resolutie herhaalt de uitgebreide Assemblee de waarschuwing van de OESO dat de Lidstaten zich aan opeenvolgende trimesters van zwakke groei en hoge inflatie kunnen verwachten. De uitgebreide Assemblee is er zich evenwel van bewust dat het riskant kan zijn voorspellingen te doen in een bijzonder instabiel economisch klimaat. De financiële crisis die de wereldeconomie blijft raken sinds de publicatie van de OESO-evaluatie midden dit jaar, toont aan hoe onzeker de ontwikkelingsperspectieven wel zijn.

In dat kader wijst de uitgebreide Assemblee op de dringende uitwerking van een nieuwe reglementering voor de financiële markten die gericht is op openheid, transparantie en een beter beheer van de risico's in financiële instellingen. Zij wenst een versteviging van het internationale toezicht op de financiële markten en doet dan ook een oproep tot de OESO, maar ook tot andere instellingen zoals het IMF en de Europese Commissie, om in korte tijd hun inspanningen ter zake op te voeren om toekomstige turbulenties op de financiële markten te vermijden.

De uitgebreide Assemblee is er zich van bewust dat economische en financiële instabiliteit op zijn beurt een bedreiging vormt voor de politieke stabiliteit en tevens een onbeheerste migratiedruk kan verergeren. Zij vraagt dan ook aan de OESO-landen om hun bijstand te verhogen aan die landen die het zwaarst zijn getroffen.

Tot slot stelt de uitgebreide Assemblee vast dat verschillende landen zich kandidaat hebben gesteld voor toetreding tot de OESO, of dat zij een verbintenis bij de Organisatie zijn aangegaan. Zij nodigt de OESO uit om de toetreding te beperken tot die landen die ten volle de democratie, de mensenrechten en het internationale recht eerbiedigen.

In zijn toespraak wees volksvertegenwoordiger *Rik Daems*, verslaggever voor de bijdrage van de Commissie voor cultuur, wetenschap en opvoeding, erop dat de OESO, buiten de economie, nog andere activiteiten heeft en dat de Organisatie zich eveneens bezighoudt met onderwijs en wetenschap.

Inzake opvoeding haalde hij drie belangrijke elementen aan. Eerst en vooral is er de vaststelling dat de uitgaven in de onderwijssector met 38% omhoog zijn gegaan, maar dat die verhoging geen weerslag heeft gehad op de resultaten in het onderwijs. Volgens de spreker moet die tendens worden omgebogen. Ten tweede stelt men vast dat de bekwaamheden van de volwassenen onvoldoende beantwoorden aan de huidige vereisten op de arbeidsmarkt. Vandaar het belang dat moet gehecht worden aan levenslange volwassenenvorming. Ten derde moet er aandacht gaan naar de digitale kloof die steeds maar toeneemt, en die tezelfdertijd een kloof tussen de generaties veroorzaakt.

Die drie materies werden behandeld in de amendementen van de Commissie cultuur, wetenschap en opvoeding en werden opgenomen in de resolutie.

Inzake mensenrechten duidde de spreker op een fundamenteel probleem. Indien men zich buigt over de nieuwe uitdagingen in de wereld, moet men even stilstaan bij de effecten van de klimaatsveranderingen, vermits zij een weerslag hebben op de toegang tot essentiële behoeften zoals voeding, energie en water. Vooral het water moet in het middelpunt van de belangstelling staan: het leven hangt af van water. Volgens de spreker doen wij te weinig om de waterrijkdommen van onze planeet te beschermen.

Om die redenen meent de spreker dat het nuttig zou zijn om volgend jaar een specifiek verslag te wijden aan onderwijs en wetenschap binnen de OESO-activiteiten, vermits het twee belangrijke sectoren zijn voor de toekomst van onze globale ontwikkeling.

Tot slot deed hij opmerken dat men “groen” moet denken, maar “blauw” moet handelen, het is te zeggen in functie van het water.

* Sinds 1962 fungeert de Assemblee als parlementair forum voor de dertig Lidstaten van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO). De Assemblee nodigt parlementsleden uit van de Lidstaten van de OESO die geen lid zijn van de Raad van Europa (Australië, Canada, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, de Republiek Korea en de Verenigde Staten), alsook van het Europees Parlement, om samen met haar leden een uitgebreid debat te houden over het jaarlijkse verslag.

Het updaten van de agenda van de Raad van Europa inzake jeugd (Resolutie 1630 en aanbeveling 1844)

In Europa vormen de jongeren een steeds kleiner wordend percentage van de bevolking. Hun situatie is aanzienlijk veranderd sedert de grote debatten die in de jaren 1960 over de jeugd gevoerd werden. De leidende beginselen die aan de basis liggen van de succesvolle jeugdwerking die de Raad van Europa sinds lange tijd aanhangt (het benutten van het creatief potentieel van de jongeren, het aanmoedigen van hun participatie aan het middenveld en aan het institutionele leven) zijn vandaag evenwel relevanter dan ooit.

De Assemblee roept de Raad van Europa op tot de modernisering van zijn aanpak inzake samenwerking met jongeren. Die oproep is gericht tot de Europese regeringen die een jeugdbeleid dienen te ontwikkelen in overleg met de jongeren, en het debat dienen te richten op concrete vraagstukken zoals werkgelegenheid, sociale integratie en de dialoog tussen generaties.

De Assemblee doet tevens een oproep tot het Ministercomité om de agenda van de Raad van Europa inzake jeugd te actualiseren en om de jongeren ten volle te betrekken bij de activiteiten van de Organisatie, met name inzake de interculturele dialoog of inzake opvoeding tot democratisch burgerschap en de rechten van de mens.

Daarnaast daagt de Assemblee de jongeren(organisaties) uit om maximaal gebruik te maken van de interactiemogelijkheden met de Raad van Europa.

De leden van de Assemblee zelf dienen de deelname van jongeren aan de actualiteitsdebatten in hun kieskringen en hun respectieve parlementen aan te moedigen.

De situatie van de nationale minderheden in Vojvodine en van de etnische Roemeense minderheid in Servië (Resolutie 1632 en aanbeveling 1845)

De Assemblee merkt op dat de huidige Europese samenlevingen per definitie multicultureel en multi-etnisch zijn. Zij herinnert eraan dat de culturele diversiteit niet als een bedreiging mag ervaren worden, maar wel als een bron van verrijking.

Servië is een van de meest multiculturele landen van Europa – hetgeen trouwens geldt voor het hele Balkangebied – en Vojvodine is een provincie in Servië die een uiterst etnisch gemengd karakter vertoont

Daar waar er momenteel weinig etnische incidenten zijn in Vojvodine, dient men tot de vaststelling te komen dat in 2004 - een periode waarin er enorm veel onrustbarende interetnische incidenten waren - de Servische overheden niet snel genoeg gehandeld hebben. De Assemblee doet dan ook een oproep tot de Servische overheden om steeds snel en vastberaden op te treden tegen daders van interetnisch geweld.

De Assemblee is tevreden vast te stellen dat er een aantal lovenswaardige initiatieven werden genomen ten voordele van de rechten van de nationale minderheden, waaronder de “wetgevingsbundel” van 2002 en de nieuwe Servische Grondwet van 2006, en roept de overheden op hun inspanningen voort te zetten. Zij klaagt evenwel het chronisch gebrek aan inzake de toepassing van die wetten en inzake de goedkeuring van bijkomende wetgevende of reglementaire bepalingen.

De Assemblee is bovendien verontrust door de vaststelling dat de situatie van personen die tot nationale minderheden behoren, sterk verschilt in functie van hun regionale vestiging. Zo stelt zij vast dat de situatie van leden van nationale minderheden in het oosten van Servië opvallend minder gunstig is dan die in Vojvodine.

Voorstel inzake voorlopige hechtenis van 42 dagen in het Verenigd-Koninkrijk (Resolutie 1634)

De Assemblee twijfelt er sterk aan of het geheel van bepalingen van een Brits anti-terrorismewetsontwerp wel in overeenstemming is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met de rechtspraak van het Hof van Straatsburg.

De Assemblee meent dat het voorarrest van personen die worden verdacht van terroristische activiteiten gedurende maximum 42 dagen, zonder formele aanklacht en met een beperkt rechterlijk toezicht, kan leiden tot willekeur, met schending van de artikels 5 (recht op vrijheid en veiligheid) en 6 (recht op een eerlijk proces) van het Europees Verdrag. Bovendien vindt zij het wetsontwerp overdreven ingewikkeld en moeilijk begrijpbaar.

Volgens de Assemblee is het voorstel om de wetgever in welbepaalde gevallen te betrekken bij de verlenging van de voorlopige hechtenis onaanvaardbaar. Het is essentieel dat er een duidelijke scheiding der machten is tussen de rechterlijke en de wetgevende functies.

De Assemblee is van mening dat het terrorisme moet bestreden worden met middelen die de mensenrechten en de Rechtsstaat volledig eerbiedigen, waarbij elke vorm van willekeur wordt uitgesloten. Onrecht vormt een voedingsbodem voor terrorisme en ondermijnt de legitimiteit van de strijd ertegen.

De Assemblee meent dat zij het Brits wetsontwerp dient te onderzoeken in het raam van een ruimere, vergelijkende studie van anti-terrorismewetgevingen in de Lidstaten van de Raad van Europa, met de bijstand van de Europese Commissie voor democratie door recht ("Commissie van Venetië").

Bestrijden van geweld ten opzichte van vrouwen: voor een verdrag van de Raad van Europa (Resolutie 1635 en aanbeveling 1847)

De Assemblee heeft zich ten volle ingezet in de campagne van de Raad van Europa om het geweld tegen vrouwen te bestrijden, het huiselijk geweld inbegrepen (2006-2008). De uitwerking van de parlementaire dimensie van de campagne door de Assemblee heeft het mogelijk gemaakt een veertigtal nationale parlementen te mobiliseren, alsook een Europees netwerk van 56 parlementairen die als aanspreekpersonen fungeren op te zetten. Gedurende de twee jaar campagne hebben zij meer dan 200 activiteiten ontwikkeld doorheen heel Europa om het huiselijk geweld tegen vrouwen aan te klagen.

De Assemblee meent dat het huiselijk geweld tegen vrouwen een van de meest verspreide vormen is van schending van de rechten van de menselijke persoon, die in alle Lidstaten van de Raad van Europa voorkomt. Gelet op de omvang van het fenomeen acht de Assemblee het noodzakelijk dat zij alert blijft voor de problematiek.

Daarom spoort de Assemblee de nationale parlementen aan om hun nationale wetgeving inzake de strijd tegen geweld ten opzichte van vrouwen te verstevigen en om het Europees netwerk te behouden van parlementairen die als aanspreekpersoon optreden binnen de nationale parlementen om de strijd tegen geweld ten opzichte van vrouwen te bevorderen.

In haar aanbeveling nodigt de Assemblee de Raad van Europa uit om een raamverdrag op te stellen om de meest verspreide en ergste vormen van geweld tegen vrouwen te bestrijden, zoals huiselijk geweld, seksuele agressie, gedwongen huwelijken, vrouwelijke seksuele verminking, ...

Samengevoegd debat

Indicatoren voor de media in een democratie (Resolutie 1636 en aanbeveling 1848)

De Assemblee herinnert aan het belang van de vrijheid van media. De vrijheid van meningsuiting en informatie van de media is noodzakelijk in een democratie. Om te kunnen deelnemen aan het beslissingsnemingsproces dient het publiek goed geïnformeerd te zijn en de mogelijkheid te hebben om op vrije wijze verschillende standpunten te kunnen bestuderen.

De Assemblee nodigt de Lidstaten en de nationale parlementen uit om regelmatig de mate van vrijheid van hun eigen media te evalueren, door hun wetgeving en praktijken te vergelijken met een geheel van elementaire beginselen waarvan zij een lijst voorstelt.

Zo moet bijvoorbeeld de vrijheid van meningsuiting gewaarborgd worden in de nationale wetgeving en mag de informatieverstrekking niet op overdreven wijze ingeperkt worden door de bescherming van de privacy en het staatsgeheim.

De Assemblee roept het Ministercomité op om in te stemmen met een lijst elementaire beginselen die vervat liggen in de resolutie en om periodieke verslagen op te stellen over de toestand van de media in elke Lidstaat.

De bevordering van een cultuur van democratie en mensenrechten door vorming voor leerkrachten (Aanbeveling 1849)

De Raad van Europa hecht veel waarde aan de vorming tot democratie. In de lijn van zijn wezenlijke opdracht en van de fundamentele waarden die er bevorderd worden, beschouwt de Raad onderwijs, cultuur en wetenschap als pijlers van de Europese samenleving. De Assemblee roept het Ministercomité op om de belangrijke rol te erkennen die onderwijzers en opvoeders hebben bij de bevordering van de cultuur van democratie en mensenrechten. Zij vraagt het Ministercomité tevens om steun voor de uitwerking van een document rond een raambeleid van de Raad van Europa over de opvoeding tot democratisch burgerschap en mensenrechten.

De Assemblee nodigt de regeringen en de relevante overheden van de Lidstaten uit om de deskundigheid en de ervaring van de Raad van Europa ter zake maximaal te benutten.

Zo is zij van mening dat de voorbereiding van kinderen op het leven in een democratische samenleving erkend moet worden als een globale doelstelling van elk beleid van het basis- en secundair onderwijs.

Zij is tevens voorstander van de bevordering van een vooruitzicht van levenslange vorming voor leerkrachten om hen te helpen zich aan te passen aan de noden van snel evoluerende democratische samenlevingen.

Het Ontwerpverdrag van de Raad van Europa over de toegang tot openbare documenten (Advies 270)

Opdat een democratie zou werken, dienen de burgers te weten wat hun regering doet. De toegang tot openbare documenten is een belangrijk middel om de handelingen van openbare overheden transparanter te maken door te laten zien hoe beslissingen worden genomen, door een kritisch debat aan te moedigen en, soms zelfs, door corruptie te onthullen.

Volgens de Assemblee moet het ontwerpverdrag van de Raad van Europa over de toegang tot openbare documenten positief onthaald worden als het eerste ontwerp van een dwingend internationaal verdrag tot regeling van het algemeen toegangsrecht.

De Assemblee meent evenwel dat het huidige ontwerp enkele lacunes vertoont die moeten verholpen worden indien men ten volle deze kan wil aangrijpen om ter zake moderne normen tot regel te verheffen.

In haar ogen zijn de opgeworpen bezwaren voldoende belangrijk om te verantwoorden dat aan het Ministercomité wordt aanbevolen om het ontwerp terug te sturen naar het Bestuur voor de mensenrechten voor een diepgaander onderzoek.

Het betreft dan meer bepaald de uitbreiding van de definitie van “openbare overheden” ten einde een bredere waaier van activiteiten te kunnen omvatten en aldus meer informatie ter beschikking van het publiek te kunnen stellen. Verder gaat het erom een termijn vast te leggen voor het beheer van de aanvragen en, tot slot, om het toevoegen van een paragraaf om te voorkomen dat Lidstaten voorbehoud aantekenen bij de ondertekening van het verdrag.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende politiek prominente personen de Assemblee toegesproken:

- **De h. Jorge Sampaio, Hoge Vertegenwoordiger van de Verenigde Naties voor de Alliantie der beschavingen**
- **De h. Yavuz Mildon, Voorzitter van het Congres van de lokale en regionale overheden van de Raad van Europa**
- **De h. Jorge Pizarro, Voorzitter van het Latijns-Amerikaanse parlement**
- **De h. Demetris Christofias, President van de Republiek Cyprus**
- **De h. Frank Belfrage, Staatssecretaris voor Buitenlandse zaken van Zweden, vertegenwoordiger van het voorzitterschap van het Ministercomité**
- **De h. Haris Silajdžić, President van de Republiek Bosnië-Herzegovina**
- **De h. Mehmet Ali Talat, Leider van de Turks-Cypriotische gemeenschap**
- **De h. Angel Gurría, Secretaris-generaal van de OESO**
- **Mevr. Nyamko Sabuni, Minister van Integratie en Gelijke kansen van Zweden**
- **De h. Fredrik Reinfeldt, Eerste minister van Zweden**